

ojnacka Aniela RL. V, A.

o 28 października o godzinie 4-tej rano, ktoś stuka do okna, cis wstał otworzył, i patrzy kto by to był o tej porze ranego się, że był nasz sąsiad. Tatus z drzwiony pytał co się to, on mówi eo też raz będzie, po ciąg wysadzony na naszym. Niemcy wies obstawiają, trzeba uciekać! ale gdzie?

druga wies, powita srybka odpowiedzi manusi, która pomagała ubierać tatusowi. Ruch jakis się zrobił jego wejście zbudziło, wystraszona usiadła na łóżku nie wiedziała co robić. Dno ranolarniów zaczęły ją rwać się nad ludnością naszej oski miastem przed oczyma. Tatus wyszedł przedko chęci naprawić się nadrużą wies nim się zorientował.

domu już nikt nie spał, kiedy przejęły miasta, eo razem będzie woli zorientować się zorientować się, spojrzałam w okno, i stwierdziłam, że chwilę temu. Gdzie okiem spojrzać, wszędzie śniały się siwe kętki ranolarniów. Ma chwilę wechodził do naszego sierocińca, matka siostra moja, gdy ich ujrzała zorientowała się, on mruknął ostro tego berryszy my też ludzie, że ojca nasz, zwróciła się do mnie manusi odpowiedziała, jest w pracy. Rewirje nasz zrobimy, bo tu na naszej wsi autyryanty są! Przecież wszystkie mieszkańców i od gwarzące wygrali, a ja prosiłam Boga, żeby już więcej wrócili. Przecież całą wies, a zorientowali kilku mężczyzn i porosztowiącą torzem nocy nad naszą wioską.

Zorientowem wrócił tatus i mówi, że trzeba się przenieść na drugą stronę, bo przez naszą wioskę płynie rzeka Kamienna, która oddziela nadwórza potowym, na drugiej stronie nie grzątuje sieberpieczęstwo, bo linia kolejowa idzie przez naszą stronę.

Nadruż drzeń słychać pogłoskę, że Niemcy mają sprawić naszą stronę

warem mieszkańców. Wtedy to partyzanci polscy podprzewodowani, brzydkie wskutek były narządu unikowane do norweskiego sryu zatrzymane jednemu łowcomu norweskiemu zatrzymani niezależnie kare i oddali sprawę w ręce policji, nasza wioska została.

410